

1903-04-06

SENDER

Carl Jacobsen

RECIPIENT

Helge Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Dalkeith, Edinburg

Archive:

Glyptotekets arkiv. Carl Jacobsens
brevarkiv. Breve til Helge og Vagn
Jacobsen.

TRANSCRIPTION

6-4-3

Min Kjære Helge

Forrige Uge faldt det i min Lod, hvad mange engelske Snobber vilde misunde mig, "shake hands" og endnu mere tale med Keisere og Konger, Keiserinder og Dronninger!

Ved Kunstacademiets Fest kom Keiserinde Dagmar hen til mig og talte med mig, og jeg benyttede da Leiligheden til at takke hende for den russiske St. Anna Orden, som jeg skyldte hende personlig; ogsaa Prinds Christian var meget elskværdig og udtalte, at han haabede at jeg engang vilde see hans

s. 2

smukke Slot, som jeg ikke havde seet indvendig; naar han var der.

Det er naturligviis kun en høflig Talemaade men det er dog meget elskværdigt at sige det.

Ved Kronprindsens Fest, hvor kun Spidserne var tilstede talte jeg med Kongen som var meget oprømt, han udtalte sin Glæde over et Par Epauletter som Keiseren havde taget med til ham.

Jeg sagde at det var en smuk Tale som Keiseren havde holdt til ham, at Kong Christian længe skulde staa ved høien Mast og at det var et Udtryk ikke blot

s. 3

for Keiserens Hyldest men ogsaa for hele det danske Folks Ønsker.

"Han forkjæler mai" sagde Kongen. Han har givet mai disse Epauletter, saa bøiede han sig ned for at vi (Bissen, Otto Bache og jeg) skulde rigtig see dem "De bære mit Navnetræk", og det er ikke mai allene, men det hele Regiment skal nu i Fremtiden bære mit Navnetræk, det er en stor Ære, som jai er maiet glad for det er ikke blot saa længe jeg lever, men til evig Tidt.

Jeg har Uhlan uniformen paa i Aften som De seer Den er egentlig ikke smuk!

s. 4

Bache sagde saa "Ja men for en enkelt Gangs Skyld gjør det jo ikke Noget."

"Nai" sagde Kongen "men jai kjender ikke rigtig Reglementet (han meente med Snore og Knapper) " for hvorledes jai skal bære den, men den tydske Gesandt har to lakaier, som har været Uhlaner, og det vet det, och naae jai skal have Uniformen paa saa sender jai Budt til en af dem och han hjælper mai met at sætte dem rigtigt paa".

Saa kom Alexandra hen til mig og spurgte mig om jeg stadig fik nye Kunstværker. Ja der gaaer ikke mange Dage, Deres

s. 5

Majestæt uden at jeg faa Et og Andet og mange herlige Ting". "Ja jeg vil gjerne komme engang og see det" sagde hun.

Jeg sagde da "Det er en stor Glæde nu at see her Prindsesse Alexandra som Dronning Alexandra. Det er en Glæde som deles af alle Danske. Jeg har en Søn

(saa nikkede hun som om hun vilde sige ja det veed jeg) Han er ligesom vi andre meget begejstret for Deres Majestæt. Han var borte dengang De var blevet Dronning og saa skrev han et begejstret Brev til os (Kan Du huske det Helge?)

s. 6

som han endte: "Leve Dronning Alexandra"

Saa afbrødes Samtalen ved at Dagmar kom hen til mig og gav mig Haanden.

Men vi havd jo talt sammen to Dage i Forveien, saa der var ikke Anledning til længere Samtale med hende.

Vi stod opstillede i en stor Kreds langs Værelsets Vægge.

Keiseren gik rundt og talte med hver Enkelt. Da han kom til mig forekom jeg ham (vistnok imod Etiketten!) ved at begynde selv:

"Jeg takker Deres Majestæt for den skjønnne Tale, som De igaar Aftes holdt til vor kjære Konge".

Keiseren svarede "Den var oprigtig meent".

Jeg: "Ja den kom fra Hjertet, det kunne man høre" Keiseren " Ja det gjorde den. Jeg siger aldrig Phraser" " Jeg siger altid hvad jeg mener."

Det var min Samtale med Nutidens mægtigste Mand.

Han saa særdeles elskværdig ud og var glad og livlig - jeg kan sige vennesæl.

Han har gjort et stort og et behageligt Indtryk og har imponeret Alle ved sin Energi sin Alsidighed - ved sin Personlighed.

Han har øiensynligt to Sider. Thi det hovne, storsnuede

s. 8

kolde og yderst uelskværdige Udtryk, som han paatager sig i alle sine Portraiter, er sikkert ogsaa et sandt Udtryk for den anden Side af hans Character.

Men det er meget klogt af ham, at dette slet ikke er kommet frem under hans Færden her.

Nu maa Du ikke tøve længere med at begynde at sende mig en "Rapport"

over Bryggeriet og Brygningen.

Du maa dog nu være saameget inde i Tingene, at Du i Sammenhæng kan give en Beskrivelse, som kan vise mig hvad Du har seet og lært.

Kjærlig Hilsen til Eder begge.

Eders Papa

Carl Jacobsen
Ny Carlsberg.

6/4⁰³ (a)

Mandag, Aften
6-4-3

Min kjære Helge

Forrige Uge fandt det i min
Lod, hvad mange enkle
Troetters vilde misunde mig,
at "stake hands" og enden
mere i Tale med Keiseren og
Konger, Keiserinden og Dronningen!
Ved Kunstakademiet, Rest
den Keiserinde Dronning her
til mig og talte med mig,
og jeg begynte de de Le. L. P. den
til at talte her de for
den russiske St. Anne Orden,
som jeg skulde have person-
lig; og den Prinsesse Christina
var mig et elskværdigt og
afslatte, at hun havde
at jeg vilde see hende

smitt Plot, som jeg ikke
kunde seet indvendig, naar
han var der.

Det er naturligt, der er
høflig Tale om den men det er
dog meget elskværdigt at sige
det.

Ved Kongens Fæst,
hvor den Spidder var til
stede, talte jeg med Kongen
som var meget oprigt, han
stille sin Glæde over et
Par Spanletter som Keiserens
hænder tog med til ham.

Jeg sagde et det var en
smil Tale om Keiseren havde
holdt til ham, at Kongen
Christen havde skikket staa
ved siden af det og at der
var et Udtryk af ikke blot

for Keiserens Hyldest men
"ja" for hele det danske
Folk. "Ja."

"Man fortjænder man" saide
Kongen. "Man har gjort mig
dine Epistler, som viste de
har mig ved for et er (Nimen
Otto Nach 7 77) skulde vist,
see dem." "De have mit Navn-
"træk, og det er ikke man
"allem, men det hele kej-
"serens skal nu i Prentede
"have mit Navnetræk,
"det er en stor Ære, som
"jag er meget glad for
"det er ikke blot særlig
"jag lever mig til er,
"T. H."

"Jag har Uhelden i sin
"paa. - Afte som De I see
"de er egentlig ikke sandt!"

Da de sagde saa "Ja men for
en enkelt Gang Skyld sig
det jo ikke Noget"
"Nai" sagde Krøyer "men ja
hænder ikke rigt, Replemen-
tet" (han mente med Laore
og Krøyer) "for loordeder jeg
skal have der, men den tyder
Jens A har to Lasker, som
har været Uklare, og de vet
det, og naar jeg skal have
Uniformen saa saa sender
jeg Bort til en af dem
og han hjælper mig med
at sætte den rigtigt paa.
Saa kom Alexandra, som
til mig og spurgte mig
om jeg stadig fik nogle
Kvartreter. "Ja den gaaer
ikke naar Dag, eller

Carl Jacobsen 6, 03 II
Ny Carlsberg. 4 (2)

Majoritet under et jysk fælle
"Et af de det af mange her
"eye Tj" ... Ja jeg vil gerne
"hvor en gang og see det sajde
"hun.
"Jeg rejde da." Det er en
"ster Glæde nu et see her
"Din Dens Alexandra som
"Jerning, Alexandra. Det
"er en Glæde som deler af alle
"Dansk. Jeg har en Tj" (Kun
"ville sig de hun som er den
"ville sig de det ved jeg)
"Man er ligesom i anden mest
"begeistret for dens Majoritet.
"Man var borte den gang, de
"var blevet Jerning, og sa
"skuen her et begeistret
"Men til er (Kun de hørte
"et de gjorde det Helj?)

vor hien Kage

Keiseren vande, der var
"oplyst" ment.

Jeg: "Ja der kom fra Her-
"tet, det kunde man hore
Keiseren." Ja det gjorde de

"Jeg siger aldrig Phraser,

"Jeg siger altid hvad jeg

"mener"

Det var min Læstole med

Satidens næsteste Mand.

Man var sandelig eltskandig
ud og var glad og livlig - ja
han var ven og vel.

Man har gjort et stort og
et heloplyst i Højhed og den
impression ^{alle} ved sin Længde
og sin Alsidighed - ved sin
Persindigt.

Man har oienlyst to Liden

thi det kom, storvandede

holde og yderst ueliskværdige
Udtryk, som kan paastaaes sig
i alle sine Portraiter, og riktigt
og et sandt Udtryk for den
anden Side af hans Character.
Men det er meget skønt af
ham, at dette slet ikke er
kommet frem under hans
Ferden her.

Nu maa Du ikke blive
langere med at begynde at
sende mig en "Rapport" over
Nyggeret og Nyggen
Du maa dog nu være saameget
inde i Tingen, at Du
saaledes kan give en
Beretning, som kan vise mig,
hvad Du har seet og hørt
Kjærlig Hilsen til Eder
lige
Ederes Papa